

Men jeg vil godt sige, at den kvoteordning der nu er med hensyn til at de, der har opnået asyl, bliver fordelt over kommunerne, den står CD ved, og det gør vi stadig væk, og det gør vi også af menneskelige hensyn.

Derfor synes jeg også, at det er korrekt, at de kvoter måske bliver fordelt rundt på alle kommuner. For jeg har set små kommuner, der har fået store kvoter i forhold til, hvad den kommune egentlig kunne bære, men som tager det rigtig pænt. Så er det da ærgerligt, at der findes store velhavende kommuner, som måske ikke lever op til nogen kvoteordning.

Dette siger jeg med mit sociale hjerte. Men det har ikke noget at gøre med, at jeg vil hen og lave hele systemet om med det kommunale selvstyre. Men der skal være lidt retfærdighed til, og derfor vil jeg godt sige til hr. Egil Møller, at CD står helt ved, at vi hjælper de kvoter af mennesker i nød, som vi skal tage.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Hr. Niels Helveg Petersen som ordfører.

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg vil gerne takke boligministeren for redegørelsen. Jeg synes, det er en god redegørelse med gode holdninger. Det er en rummelig og sympatisk redegørelse for regeringens syn på de bypolitiske emner og et godt grundlag for regeringens arbejde med bypolitikken i de kommende år i samarbejde med bl.a. beboere og kommuner.

Jeg har altså ingen kritik af den boligpolitiske redegørelse – tværtimod. På vegne af Det Radikale Venstre kan jeg give den min bedste anbefaling med på vejen.

Ikke overraskende er det boligpolitiske emner, der har stået i centrum, og det er jo naturligt nok, når også boligministeren i ugens begyndelse har fremlagt nogle synspunkter om den fremtidige boligpolitik.

Boligministeren har bekendtgjort, at hun og regeringen arbejder med at kunne fremlægge en række forslag til efteråret. Og jeg vil gerne sige om de retningslinjer for sådan et lovgivningsarbejde, som boligministeren har redegjort for, at dem kan jeg helt støtte.

Det har stået i forgrunden, at flere ordførere sådan har efterlyst, at regeringen her i detaljen skulle bekendtgøre sine synspunkter på de forhandlinger, der skal føres med kommunerne. De starter jo i maj måned og slutter i juni måned.

Det er slet ikke et synspunkt, jeg kan godtage. Det er jo ikke hensigtsmæssigt, at det er Folke-

tinget, der her fører forhandlingerne med kommunerne. Sådanne forhandlinger er forhandlinger, hvor man giver og tager for at nå et samlet resultat, og det er ikke nyttigt, at Folketinget her skal give bestemte retningslinjer for forhandlingerne. Det skal i hvert fald ikke gøres i nogen detalje.

Og det er jo sådan et ritual, der gentager sig hvert år: Oppositionen forsøger at gøre det, og skiftende regeringer forsøger at undgå at få bundet hænderne. Og jeg er i denne sag helt på de skiftende regeringers side.

Hr. Egil Møller har jeg en bemærkning til. Det er jo lidt trist, at sådan helt monomant skal enhver diskussion, vi har her i salen, ende med at være en flygtningediskussion, når Dansk Folkeparti deltager. Og lad mig slå fast, at efter min opfattelse er det ikke flygtninge/indvandrere, der er Danmarks boligpolitiske problem.

Det er sådan i dag, at der er flere kvadratmeter til rådighed for de mennesker, der bor i Danmark – alle slags – end der har været på noget tidligere tidspunkt, og det er fortegnet at skildre det, som om det er flygtninge/indvandrere, der er vores virkelige problem.

Og lad mig så i øvrigt føje til: Det billede, som hr. Egil Møller i et tidligere indlæg tegnede af, hvorledes vi gav fortrinsrettigheder og særlig privilegeret status til flygtninge/indvandrere, jo altså er totalt fortegnet i forhold til virkelighedens verden. Jeg så i den forløbne uge en rapportage, hvor flygtninge/indvandrere var indkvarteret – det var nu asylsøgere – i containere. Det var så vist ikke en luksurløsning på boligproblemet, man dér havde fundet.

Til hr. Knud Erik Hansen vil jeg godt sige i forbindelse med et par af hans tidligere indlæg med korte bemærkninger, at man somme tider får det indtryk, at hr. Knud Erik Hansen opfatter privat udlejningsbyggeri som roden til alt ondt, om end det jo er en meget lille del – eller ikke en meget lille del, men en lille del – af den samlede boligmasse.

Jeg kan ikke lade være med at tænke på det, som hr. Peter Wendt gjorde rede for ved den boligpolitiske konference, hvor han påviste, at det, der var sket igennem ganske mange år, var jo en deprivatisering af udlejningsbyggeriet, og det er jo sådan set fuldstændig præcist.

Den del af det samlede udlejningsbyggeri, som udgøres af det private udlejningsbyggeri, har været faldende, og det skyldes meget enkelt, at det ikke er nogen guldgrube. Det har ikke væ-